

Capella del Solà de Sant Esteve

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Prop de la masia del Solà de Sant Esteve, al sector sud-est del terme municipal
Emplaçament	Ctra. 141C, al km. 20,5 sortir a urbanitz. Urbisol fins la Ruca i camí N-E 400 m, trencall E 1,5 km
Alçada:	472
Coordenades:	
Latitud:	41.81534
Longitud:	2.03571
UTM Est (X):	419909
UTM Nord (Y):	4629723

Classificació

Número de fitxa	08258-147
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Segle	XVII
Any	1682
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Estructuralment bé, coberta en estat precari
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08258A006000120000AP
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 07/02/2020 - 01:00

Descripció

Capella rural situada al capdamunt d'un promontori uns 300 metres a ponent del mas denominat precisament Solà de Sant Esteve. Es troba a la vall de la riera de Malrubí, sobre el camí que condueix al mas. És una construcció del segle XVII (probablement de 1682, segons indica la llinda de la façana). Consta d'una sola nau amb una sagristia adossada en un lateral. La façana principal, encarada més o menys a ponent, presenta un portal de tradició més aviat renaixentista, amb un frontó clàssic i dues pilastres adossades. Al seu damunt hi ha una finestra vertical i l'edifici és rematat amb un campanar d'espadanya de dos ulls. Els murs són fets amb carreus de mida mitjana ben escairats (en alguna part conserven un semi-arrebossat tradicional), i als laterals són reforçats amb sòlids contraforts. L'interior és cobert amb volta de canó amb llunetes feta de rajol. Té un petit cor a l'entrada i, sota el paviment, hi ha els forats de dues antigues tombes.

Observacions:

A la llinda de la façana: R 1682 D

Història

El mas Solà, avui en ruïnes, és d'origen medieval i devia ser un dels més importants de la zona. Sens dubte havien de ser els seus propietaris els que van erigir aquesta capella. El lloc formava part de la parròquia de Sant Joan d'Oló, però com que quedava molt allunyat el 1682, segons indica la inscripció, es va erigir aquesta capella situada a uns 300 metres de la casa i dedicada a Sant Esteve. Més endavant el mas sol ser conegut amb la denominació de Solà de Sant Esteve. Devia tenir un retaule barroc del qual, segons es diu, n'hauria quedat una escultura exempta de Sant Esteve mostrant les pedres de la seva lapidació. Actualment es conserva a l'església parroquial de Sant Joan d'Oló. De totes maneres, els propietaris del Solà tenien bancs propis a l'església parroquial; concretament dos, un d'ells datat el 1894. Es diu que sovint eren els últims d'arribar a missa, per la dificultat del desplaçament, però tot i això sempre els esperaven, fet que indica que eren un dels masos importants de la parròquia. El mas Solà resta abandonat, i ja fa temps que aquesta capella no té culte. Fins i tot havia servit com a pallissa.

Bibliografia

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història.

Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 206.

FREIXA, lluis (1978). Esglésies parroquials i capelles del municipi d'Oló. (amb aportacions de Mn. Antoni Pladevall, Josep Galobart i Jaume Sala).

